

کتاب ملاکی

پیشگفتار

ایمان گشته بود. مردم گرفتار خطاهای گذشته می شدند، یعنی بی توجهی به آیین های مذهبی، رشوه خواری، جانبداری، و بی وفایی های مختلف. ملاکی با شدت واکنش نشان می دهد. او هر کس را، چه کاهن باشد و چه فرد عادی، در مقابل مسئولیت هایش در قبال خداوند و همسایه اش قرار می دهد. به این ترتیب، او دو نقش ایفا می کند. در دوره ای بسیار حساس که چهره نهایی یهودیت پس از تبعید شکل می گیرد، او اصلاح گر زندگی مذهبی و اخلاقی افراد و راهنمای تمام جامعه می گردد.

بعدها عده ای بیش از هر چیز، تحت تأثیر محتوای مسیحایی کتاب قرار خواهند گرفت و در عیسی ناصری همان شخصیتی را باز خواهند یافت که نبی منتظرش بود. امروزه یهودیت هنوز بر اساس ارزش های مذهبی ای زندگی می کند که ملاکی در تصریح آنها سهیم بوده است.

این کتاب که گاه ممکن است بسیار دشوار به نظر برسد، به ما هشدار می دهد که پیش از ظهور آن روز «عظیم و مهیب» هم مسیحیان و هم یهودیان که وارث پیامی واحد هستند، باید هم از داخل و هم از خارج با مخالفت های شدید مواجه شوند.

کتاب ملاکی پایان بخش مجموعه کتاب های نبوتی است. این بدان معنا نیست که این آخرین حلقه زنجیر از اهمیتی ثانوی برخوردار باشد. نبی که نامش مشخص نیست، نامی عاریتی بر خود می گیرد که از اشاره به پیام آور (به عبری مَلْئَکی) در ۱:۳ ناشی می شود. به این ترتیب، او با پیشرو مسیحا که در همین آیه ذکر شده، یکی انگاشته می شود. لذا ملاکی در مجموعه نوشته های عهد عتیق از جایگاه مهمی برخوردار است.

از نشانه هایی که در خود کتاب موجود است، می تواند حدس زد که نبی بین سال های ۴۸۰-۴۶۰ ق.م. خدمت می کرده است. در واقع، قوم از تبعید بازگشته، معبد بازسازی شده، و مراسم عبادی از مدت ها پیش در حال برگزار شدن می باشد. لذا فاصله زمانی زیادی با سال ۵۱۵ ق.م. داریم. اما اصلاحات بزرگی که عزرا آغازگرش بود (خصوصاً در زمینه مسئله ازدواج مختلط)، هنوز صورت نگرفته است: این امر در حدود سال ۴۴۰ ق.م. رخ خواهد داد. مشخصه دوره مورد نظر ما شکاکیت بسیار است. امیدهایی که حجی و زکریای نبی به بازسازی معبد مربوط ساخته بودند، آن گونه که مردم انتظارش را داشتند، تحقق نیافته بود. سرخوردگی باعث تضعیف

|

۲۴۷۸

—

— |

کتاب ملاکی

برگزیدگی رایگان اسرائیل

و قومی که یهوه بر علیه آن برای همیشه
خشمگین است!
۵ و چشمان شما آن را خواهد دید
و خواهید گفت: «عظیم است یهوه،
فراسوی سرزمین اسرائیل^e!»

شرایط لازم برای عبادتی اصیل

۶ پسر پدر را حرمت می دارد و برده از خرو^{۲۰}:۱۲
اربابش می ترسد؛
اما اگر من پدر هستم، پس حرمتم کجا
است؟
و اگر ارباب هستم، پس ترسم کجا
است؟
یهوه لشکرها [به شما] می گوید،
به شما کاهنان که نامم را خوار
می شمارید.
و شما می گوید: «در چه چیز نامت را
خوار شمردیم؟»
۷ با تقدیم خوراکی نجس^f بر قربانگاه من.

۱ وحی. کلام بهوه خطاب به
اسرائیل به واسطه خدمت ملاکی^a.
تث^۴:۳۷ یهوه می گوید: من شما را دوست
داشته ام،
و شما می گوید: «در چه چیز ما را
دوست داشته ای؟»
آیا عیسو^b برادر یعقوب نیست؟ - وحی
پید^{۲۷}: ۲۷: یهوه.
روم^۹: ۱۳ اما من یعقوب را دوست داشتم^۳ و از
عیسو نفرت^c:
کوه هایش را ویرانه ای ساخته ام،
و میراثش را چراگاه های^d صحرا.
۴ اگر ادم بگوید: «ما ویران شده ایم، اما
ویرانه ها را بازسازی خواهیم کرد!»
یهوه لشکرها چنین سخن می گوید:
ایشان بسازند و من ویران خواهم ساخت؛
ایشان را خواهند خواند: سرزمین
شرارت،

a در خصوص این نام، ر.ک. «مقدمه».

b عیسو جد بزرگ ادومیان است، قومی که به طور سنتی دشمن اسرائیل بودند. ر.ک. پید ۲۵: ۲۹-۳۴: ۳۶: ۸: ۱- پاد ۱۱: ۱۵: ۱۱: ۱-۱۲: ۱۱: ۱۲: ۱۲: ۲۵: ۱۴-۱۷: ۱۳۷: ۷: ۱۷: ۴۹: ۱۷: ۴: ۱۹.

c این عبارت در عبری حالت خاصی دارد حاکی از رجحانی مشخص و رایگان (انگار که به فارسی بگوییم: دلم خواست یعقوب را دوست داشته باشم و عیسو را دشمن). این عبارت در اینجا بیانگر برگزیدگی نسل یعقوب است. ر.ک. روم ۶: ۱۳-۶.

d قرائت عبری: «شغال های صحرا» که شکل مؤنث نامأنوسی است. ترجمه ما مبتنی بر قرائت یونانی است. در مورد معنی «چراگاه ها» ر.ک. ار.ک. ۳: ۲۳: ۳: ۲۵: ۳۷: ۳۳: ۱۲: ۳۳: ۱۲: ۲۵: ۵: ۳۴: ۱۴: و غیره.

e خداوند با دور ساختن خطر ادومیان، محبت خود را نسبت به سرزمین کوچک یهودا ثابت کرد، سرزمینی که در پیرامون اورشلیم باقی می ماند.

f تقدیم قربانی مشمول مقررات بسیار دقیقی بود تا از پاکی شرعی آن اطمینان حاصل شود. بخش عمده این مقررات به طور خاص در کتاب لاویان ارائه شده است (ر.ک. ۱۷: ۲۲-۳۰: و پیش از آن، تث ۱۵: ۲۱).

و شما می‌گویید: «در چه چیز تو را نجس ساخته ایم؟»
 در این که می‌گویید: «میز یهوه خوار است.»
^۸ و وقتی حیوانی کور را برای قربانی تقدیم می‌کنید، آیا این بد نیست؟
 و وقتی حیوانی لنگ یا بیمار تقدیم می‌کنید، آیا این بد نیست؟
 آن را به حاکمیت تقدیم کن؛ آیا تو را مقبول خواهد داشت یا نسبت به تو لطف خواهد کرد^h؟
 یهوه لشکرها می‌گوید.
^۹ پس اینک روی خدا^۱ را آرام سازید، تا که مرا ترحم کند.
 از دست شما است که این می‌آید^۱، آیا لطف او را حاصل خواهید کرد؟
 یهوه لشکرها می‌گوید.
^{۱۰} چه کس در میان شما دروازه‌ها را خواهد بست
 تا قربانگاه مرا به باطل شعله‌ور نسازید؟

شما به هیچ وجه مورد پسند من نیستید، یهوه لشکرها می‌گوید،
 و هدیه آردی شما را از دستتان مقبول نمی‌دارم.
^{۱۱} زیرا از محل طلوع خورشید تا محل غروب آن، عظیم است نام من در میان ملت‌ها، و در هر مکانی به نام من بخور سوزان صف: ۳-۹: ۱۰-۱۰ تقدیم می‌کنند،
 و هدیه آردی ناب^k؛ چرا که عظیم است نام من در میان ملت‌ها،
 یهوه لشکرها می‌گوید.
^{۱۲} اما شما آن را بی حرمت می‌سازید^۱، آنگاه که می‌گویید: «میز خداوند نجس است
 و خوراکش خوار^m.»
^{۱۳} و می‌گویید: «آه! چه همه‌ایⁿ!»
 و مرا تحقیر می‌کنید، یهوه لشکرها می‌گوید.
 وقتی آنچه را که دزدیده شده می‌آورید، یا آنچه را که لنگ یا بیمار است،

نش: ۱۲: ۳
 ۲۶: ۱۴
 ۱۵-۱۴: ۱۶

g متن ملاکی به گونه‌ای استثنایی دشوار است. نبی تأکید می‌کند که هر نوع اهانتی به کاملیت عبادت، اهانت به خود خدا است. قرائت یونانی این جمله را اندکی تلطیف کرده، چنین ترجمه می‌کند: «در چه چیز آن را (یعنی خوراک را) نجس ساخته ایم؟»
h تحت اللفظی: «آیا صورتت را بلند خواهد کرد؟» این حرکتی است از سوی یک مافوق که نسبت به رعایای خود اظهار لطف می‌کند.
i روی خدا: ر، ک خروج ۳۲: ۱۱، ۱- سمو ۱۳: ۱۲، ۱- پا ۱۳: ۶، ۶- ار ۲۶: ۹، دان ۹: ۱۳، زک ۷: ۲۵، بدین معنی: کوشش کردند تا از راه قربانیه‌ها یا ریاضت کشیدن‌ها مهربانی خدا را به سمت خود جلب کنند.
j این عبارت جریان موضوع را قطع می‌کند و ممکن است بعدها اضافه شده باشد.
k ساختار این عبارت در عبری غیرعادی است. قرائت تحت اللفظی آن چنین است: «همه جا عطر می‌سوزانند، به نام من هدایا می‌آورند، و این هدیه‌ای است پاک». نبی در حرارت مباحثه خود، عدم موافقت خود را با شیوه کنونی عبادت ابراز می‌دارد و اقتضاهای عبادتی احیا شده را به ایشان یادآوری می‌کند. پدران کلیسا اغلب در این راه اشاره‌ای کرده‌اند به عبادت در عهد نوین.
l قدیمی‌ترین متن چنین قرائت می‌کرده: «شما مرا بی حرمت می‌سازید». در اینجا شاهد اصلاحی عمدی از سوی کاتبان هستیم که متن اصلی برایشان کفرآمیز می‌نموده است.
m متن عبری دشوار است. قرائت تحت اللفظی آن چنین است: «میوه اش (؟) خنده دار است، خوردن او».
n این روحیه درست بر خلاف روحیه عبادت است که باید حالت ستایش و شادی باشد.

تپاله به صورت شما پرتاب خواهد کرد
 - تپاله اعیاد شما را^۹ -
 و شما را با آن خواهند برد.
 آنگاه خواهید دانست که این حکم را برای
 شما فرستاده ام،
 تا پایدار بماند عهد من با لاوی^۱،
 یهوه لشکرها می گوید.
^۵ عهد من با وی، حیات و آرامش بود،
 و آنها را به او دادم؛
 و ترس، و او از من می ترسید
 و در برابر نام من ترسان بود.
^۶ آموزه حقیقت در دهانش بود
 و بر لبانش ظلم یافت نمی شد؛
 در آرامش و درستی با من سلوک
 می کرد،
 و بسیار بودند کسانی که او از خطا باز
 می گرداند!
^۷ زیرا لبان کاهن دانش را نگاه می دارد
 و از دهان او آموزه را می جویند،
 چرا که او فرشته یهوه لشکرها است.
^۸ اما شما از طریقت دور شده اید،
 بسیاری را در آموزه از طریقت لغزش
 داده اید.
 عهد با لاوی را منحرف ساخته اید
 یهوه لشکرها می گوید.

وقتی چنین هدیه آردی ای می آورید،
 آیا می توانم از دستتان بپذیرم؟
 یهوه می گوید.
^{۱۴} همچنین ملعون باد شخص حیلہ گر که
 نری در گله خود دارد،
 آن را وقف می کند، و بعد حیوانی
 ناقص العضو را برای خداوند قربانی
 می کند!
 زیرا که من پادشاهی عظیم می باشم، یهوه
 لشکرها می گوید،
 و مهیب است نامم در میان ملت ها.

اقتضاهای کهناتی امین

^۱ و اینک ای کاهنان، این حکم
 ۲ برای شما است!
^۲ اگر گوش نسپارید
 و اگر در دل خود قرار ندهید که نام مرا
 جلال دهید،
 یهوه لشکرها می گوید،
 لعنت را نزد شما خواهم فرستاد
 و برکت شما را لعنت خواهم کرد^۵؛
 حتی از هم اکنون آن را لعنت کرده ام
 چرا که هیچ چیز را در دل خود جای
 نمی دهید.
^۳ اینک بازوی شما را قطع خواهم کرد^P،

O یعنی نیکویی هایی که قوم از خدمت این کاهنان انتظار داشتند.
 P قرائت عبری: «تهدید را بر علیه اعقاب شما خواهم آورد». ترجمه ما مبتنی است بر دو اصلاح کوچک و ترجمه یونانی. قطع کردن بازوهای کاهن به معنی کنار گذاشتن او از کهنات می باشد (ر.ک. ۱- سمو ۲: ۳۱) این قرائت احتمالاً مطابق متن اصلی می باشد.

Q عبادتی که با چنین وضع اسف باری صورت می گرفت، دیگر برای خدا چیزی جز تپاله حیوانات قربانی شده نبود. برای آنکه قدس نجس نشود، آن را می بایست در بیرون می سوزانند (ر.ک. خروج ۲۹: ۱۴).

T عهد با لاوی مربوط می شود به اختصاص یافتن انحصاری کهنات به این قبیله. کتاب مقدس این امر را به صراحت ذکر نمی کند. اما برخی متون این برداشت را به دست می دهد که از زمان تبعید به بعد، قبیله لاوی خود را یگانه صاحب حق کهنات بر اساس یک عهد تلقی می کرده اند: از ۲۰-۲۲ (متن مربوط به بعد از تبعید)؛ نج ۱۳: ۲۹؛ بنسی ۲۳: ۴۵-۲۶. این بخش ها به متون قدیمی ترا اما با رسمیت کمتر ارجاع می دهند: تث ۱۸-۸؛ ۳۳-۸؛ ۱۱-۸؛ اعد ۲۵: ۱۰-۱۳.

و آن کس را که هدیه آردی را به یهوه
لشکرها تقدیم می کند!
۱۳ و این است کار دومی که می کنید:
قربانگاه یهوه را به اشک ها می پوشانید،
به گریه و به ناله ها،
زیرا دیگر به سوی هدیه آردی شما بر
نمی گردد

و دیگر هدیه ای از دست شما
نمی پذیرد.
۱۴ و می گویند: «چرا؟»
چرا که یهوه شاهد بوده است
میان تو و زن جوانی ات
که تو به او خیانت کرده ای،
حال آنکه مونس تو بود و زن عهد تو.^v
۱۵ آیا او یک موجود نساخته است
که گوشت و روح دارد؟
و این وجود یگانه چه می جوید؟
نسلی از خدا^w.
پس مراقب روح خود باشید^x،
و بادا که کسی به زن جوانی اش خیانت
نکند.^y
۱۶ زیرا که من از طلاق نفرت دارم^z،
یهوه، خدای اسرائیل می گوید،

و من به نوبه خود، شما را برای تمام قوم
قابل تحقیر و پست ساخته ام،
چرا که طریق های مرا رعایت نمی کنید
و در [اجرای] شریعت از شخص
جانبداری می کنید.

وفاداری در روابط اجتماعی و خانوادگی

۱۰ آیا همگی ما پدری واحد نداریم؟
آیا خدایی واحد ما را نیافریده است؟
چرا به یکدیگر خیانت می ورزیم
و عهد پدرانمان را بی حرمت می سازیم؟
۱۱ یهودا خیانت ورزیده است و در اسرائیل
و در اورشلیم
کراهتی به عمل آمده است:
زیرا یهودا آنچه را که برای یهوه وقف
شده^s بی حرمت ساخته
آنچه را که دوست می دارد،
و دختر خدایی بیگانه را به همسری
گرفته است.^t
۱۲ برای آن کس که این کار را می کند
بادا که یهوه بر کند از خیمه های یعقوب
شاهد و پاسخگو را^u

S اشاره به آیین ازدواج است که برای خدا نهادی گرامی بود.

t ازدواج با زنان غیریهودی حاوی خطر سازشکاری مذهبی بود، همانطور که در مورد سلیمان چنین شد: ر.ک. ۱-پاد ۱:۱۱-۱۳.

u تحت اللفظی: «شخص مراقب و شخص پاسخگو» این عبارت بیانگر تمامیت افراد بدون استثناء است.

v یعنی زنی که با او پیمان ازدواج بسته ای.

w بخش اول آیه ۱۵ شدیداً مخدوش است. قرائت تحت اللفظی آن می گوید: «و نه یک ساخته است و بازمانده ای از دم در او و چه می جوید این یگانه...» به کمک اصلاحاتی اندک، کوشیده ایم معنایی قابل درک به دست بدهیم. به نظر می رسد که نبی به پید ۷:۲ و ۲۳:۲-۲۴ اشاره می کند.

x تحت اللفظی: «دم خود را حرمت گذارید» (در آیه ۱۶ نیز همین امر صادق است).

y تحت اللفظی: «جوانی ات».

z معنای قطعی این «نفرت» را عیسی به آن می دهد، و مجوز قانونی موسی در خصوص طلاق را تشریح می کند: «آنچه را که خدا پیوست، انسان جدا نسازد... به سبب سختدلی شما است که موسی اجازه داد زنان خود را طلاق دهید، اما از ابتدا چنین نبود» (مت ۱۹:۶-۸).

که او پدیدار شود؟
 زیرا که مانند آتش ریخته گر خواهد بود
 و مانند نمک قلیای شویندگان.
 ۳ او جلوس خواهد کرد برای ذوب کردن و
 تطهیر نمودن،

بنی لاوی را تطهیر خواهد کرد،
 ایشان را همچون طلا و همچون نقره
 تصفیه خواهد کرد،
 و برای یهوه خواهند بود
 آنان که هدیه آردی را بر طبق عدالت^h
 تقدیم می کنند.

۴ هدیه آردی یهودا و اورشلیم مورد پسند
 یهوه خواهد بود،
 مانند روزهای کهن و مانند سال های
 گذشته.

۵ به شما برای داوری نزدیک خواهم شد
 و شاهدی آنی خواهم بود
 بر علیه جادوگران^۱، بر علیه زناکاران،
 بر علیه آنان که سوگند دروغ می خورند،
 بر علیه بهره کشان از مزدور و بیوه زن و
 یتیم،

بر علیه آنان که به غریب خطا می کنند
 و از من نمی ترسند،
 یهوه لشکرها می گوید.

و اینکه جامه اش را با خشونت بپوشانند^a،
 یهوه لشکرها می گوید.
 پس مراقب روح خود باشید
 و خیانت مورزید!

پاك شدن كاهنان و قوم در روز داوری

۱۷:۳۷ شما به واسطه سخنان خود یهوه را
 خسته کرده اید.

و می گویند: «در چه امری او را خسته
 کرده ایم؟»

آن هنگام که می گویند:
 «جمله آنان که بدی می کنند، در نظر
 یهوه خوب هستند،

و خشنودی او در ایشان است»،

و نیز: «کجا است خدای داوری^c؟»

اینک پیام آور خود را می فرستم،
 تا راه را در برابر من مهیا سازد^d؛

و به ناگاه^e به معبد خویش خواهد آمد
 خداوندی^f که می جویند؛

و پیام آور عهد^g که اشتیاقش را دارید
 اینک می رسد، یهوه لشکرها می گوید.

۲ و چه کس تحمل خواهد کرد روز آمدنش
 را؟

۱۹:۳ چه کس ایستاده خواهد ماند آن هنگام

a «و اینکه جامه اش را به خشونت بپوشانند» استعاره ای است بی پروایانه که در هیچ جای کتاب مقدس به کار نرفته است: بعضی

پیشنهاد می کنند که چنین قرائت شود: «و از بی عدالتی در حق زنی که با ردای خود پوشانده اند».

b این آیه، نتیجه گیری فصل ۲ نیست، بلکه مقدمه ای است برای بحثی که به دنبال می آید.

c جامعه خدا را سرزنش می کند که در داوری جانبداری می کند.

d عیسی اعلام داشت که این نبوت در ظهور یحیی تعمید دهنده تحقق یافت (مت ۱۰:۱۱؛ مر ۱:۲؛ ر.ک. توضیحات لو ۱:۱۷).

e این اصطلاح به قریب الوقوع بودن امر نیز اشاره دارد.

f منظور اشاره به حاکمیت خدا بر تمام عالم هستی است (ر.ک. زک ۱۴:۴).

g به خاطر حرمت خدا، معمولاً عامل واسط دیگری را برای اجرای خواست او معرفی می کنند. عملکرد مستقیم او و عملکرد عامل

واسط، اغلب در جمله ای واحد بیان می شود.

h یعنی در آن واحد مطابق آیین های تصریح شده و وضعیت اخلاقی ای که با عبادتی اصیل سازگار باشد.

i منظور کسانی است که خدا را رها کرده، به دنبال بتها می روند (ر.ک. حزق ۱۶).

مسئولیت هر فرد برای برگزاری عبادت

۶ زیرا من، یهوه، تغییر نکرده ام، و شما، ای نبی یعقوب^۱، تمام نشده اید! از روزگار پدران خود دور می شوید از فرایض من و آنها را رعایت نمی کنید.

اعد۲۳:۱۹؛
هو۱۱:۴

به سوی من بازگشت کنید و من به سوی شما باز خواهم گشت^k، یهوه لشکرها می گوید. و شما می گویید: «چگونه بازگشت کنیم؟»

۸ آیا آدمی باید خدا را فریب دهد^۱؟

اما شما مرا فریب می دهید

و می گویید: «در چه امری تو را فریب داده ایم؟»

در ده یک و در پیش برداشت.

۹ با لعنت، لعنت شده اید؛

و مرا فریب می دهید،

شما، ای تمامی ملت!

۱۰ تمامی ده یک را به خزانه بیاورید،

تا در خانه من خوراک وجود داشته باشد^m

و مرا در این آزمایش قرار دهید،

یهوه لشکرها می گوید:

[ببینید] آیا پنجره های آسمان را برایتان

نمی گشایم،

یهوه لشکرها می گوید؛
و آیا برکت را بر شما سرازیر نمی کنم
فراسوی هر اندازه ای،
۱۱ آیا برای شما [حشره] نابود کننده را
تهدید نمی کنمⁿ،

تا میوه زمین شما را از میان نبرد

و تا کستان شما در صحرا بی ثمر نگردد،

یهوه لشکرها می گوید.

۲ آنگاه تمامی ملت ها شما را سعادتمند
اعلام خواهند داشت،

زیرا شما سرزمینی خواهید بود که آن را

پسندیده خواهند داشت،

یهوه لشکرها می گوید.

عدالت خدا فقط در روز داوری آشکار خواهد شد

۱۳ سخنان شما بر علیه من سخت است،
یهوه می گوید،

و می گویید: «در میان خود علیه تو چه

گفته ایم؟»

۱۴ گفته اید: «کار عبثی است که خدا را

خدمت کنیم،

و از رعایت فرایض او چه فایده ای

برده ایم

و از راه رفتن با حالتی غمناک^o در

حضور یهوه لشکرها؟

J نبی به فریب یعقوب اشاره می کند (ر.ک. توضیحات آیه ۸).

k این فرمولی است که نشان برقراری مجدد عهد می باشد (زک ۱:۳؛ ۹:۱۳؛ ر.ک. هو ۲:۲۵).

l در عبری، این کلمه با نام یعقوب در حروف بی صدا شباهت دارد.

m این خوراک به منظور تقدیم قربانی بود. ده یک تداوم عبادت را تضمین می کرد. ابا کردن از آن، اهانت به حرمت خدا تلقی می شد.

n احتمالاً منظور هجوم مکرر و هولناک ملخ ها است.

o مراسم سوگواری شمال روزه، نوحه سرایی، و تقدیم قربانی به هنگام مصائب بزرگ می شد. بعضی فکر می کردند که صرف برگزاری مراسم به این شکل، برای فرونشاندن غضب خدا کافی است.

آن کس که او را خدمت نمی‌کند.
 ۱۹ زیرا اینک آن روز می‌آید، سوزان
 چون کوره،
 تمام متکبران و تمام آنان که بدی
 می‌کنند، گاه خواهند بود،
 و روزی که می‌آید، ایشان را خواهد
 سوزاند،
 بیهو لشکرها می‌گوید،
 تا حدی که نه ریشه‌ای برایشان خواهد
 گذارد، نه شاخه‌ای.
 ۲۰ اما برای شما که از نام من می‌ترسید
 آفتاب عدالت طلوع خواهد کرد،
 و در اشعه‌هایش^u شفا خواهد بود؛
 جست و خیز کنان بیرون خواهید رفت
 همچون گوساله‌های پروری^v،
 ۲۱ و بدکاران را پایمال خواهید کرد؛
 زیرا ایشان زیر کف پای‌های شما
 خاکستر خواهند بود^w،
 در آن روز که عمل کنم،
 بیهو لشکرها می‌گوید.

۱۵ و اینک متکبران را سعادت مند می‌خوانیم؛
 آری، آنها استوار و برقرار هستند، آنان
 که بدی می‌کنند،
 آری، خدا را می‌آزمایند و در امنیت
 هستند!»
 ۱۶ آنگاه^p آنان که از بیهو می‌ترسند، در
 میان خود سخن گفتند^q.
 بیهو توجه کرد و شنید،
 یادداشتی در برابر او نوشته شد
 برای آنان که از بیهو می‌ترسند و نامش
 را حرمت می‌دارند.
 ۱۷ بیهو لشکرها می‌گوید، ایشان برای من
 در روزی که عمل کنم،
 دارایی خاصی^r خواهند بود؛
 بر ایشان شفقت خواهم داشت، همان
 سان که شخص برای پسری که خدمتش
 می‌کند شفقت دارد.
 ۱۸ بار دیگر، عادل و بدکار را از یکدیگر
 تشخیص خواهید داد،
 میان آن کس که خدا را خدمت می‌کند و

جز ۹:۱۳
مکا ۲۷:۲۱

^p گفتگو کردن: آن چیزی را که گفتند نوشته نشده بلکه به احتمال قوی از سخن گفتن شکاکان ناراحت شده و از شکوه و جلال خدا دفاع کردند.

^q این متن منعکس کننده سرخوردگی مؤمنان در مقابل بی‌عدالتی ظاهری خدا است که به نظر می‌رسد جانب متکبران را می‌گیرد. خدا شکایت ایشان را تأیید نمی‌کند (آیه ۱۳)، بلکه در شفقت خویش، ایشان را به شکیبایی دعوت می‌کند. عدالت واقعی او بزودی آشکار خواهد شد (آیه ۱۹). ر.ک. مز ۷۳ و شکایات ایوب و مثل کرکس ها و دانه خوب (مت ۱۳:۲۴-۳۰، ۳۶-۴۳).

^r اشاره‌ای است به برگزیدگی خاص قوم (خروج ۵:۱۹؛ تث ۶:۷).

^s برخی از ویرایش‌های کتاب مقدس از این آیه به بعد، شماره گذاری متفاوتی دارند. به جای ۳:۱۹-۲۴، می‌گذارند ۴:۱-۶.

^t منظور روز بزرگ داوری معادشناختی است، مانند ۳:۲، ر.ک. عا ۵:۱۸؛ صف ۱:۱۴-۱۸؛ یول ۲:۱۱.

^u تحت اللفظی: «بر بال‌هایش» شفا در معنای تسلی و برقراری مجدد کاملیت قوم، یکی از اصلاحاتی است که بیانگر نجات مسیحایی است (ار ۳۳:۶؛ اش ۵۷:۱۸).

^v ترجمه یونانی قرائتی دارد که ارجح به نظر می‌رسد: «گوساله‌هایی که از اصطبل‌های یافته‌اند».

^w بدکاران به دنبال داوری‌ای که بر علیه آنان انجام می‌شود (آیه ۱۹)، از هم اکنون تبدیل به خاکستر شده‌اند. اجرای این داوری فقط منحصر به خدا است.

به سوی زمان‌های نوین

^{۲۲} شریعت موسی، خدمتگزار مرا به یاد آورید،

که به او در حوریب اعطا کردم

برای تمام اسرائیل

فرائض و قواعد را.

^{۲۳} اینک من برای شما می فرستم

ایلیای نبی را،

پیش از آنکه فرا رسد روز یهوه،

[روز] عظیم و مهیب^X.

^{۲۴} او دل پدران را به سوی پسران باز لو ۱:۱۷؛
یوشع ۶:۱۷ خواهد آورد

و دل پسران را به سوی پدران نشان^Y،

مبادا که بیایم و سرزمین را

به لعنت بزیم^Z.

X در نوشته‌های یهود که به دوران عهد جدید نزدیک است، شخصیت ایلیا جایگاه مهمی در مقام پیشرو مسیحا دارد. عیسی شهادت می‌دهد که این نقش را یحیی تعمید دهنده ایفا کرده است (مت ۹:۱۷-۱۳ و متون موازی؛ ر.ک. لو ۱:۱۷) ظهور ایلیا در کنار مسیح که تبدیل هیأت یافته (مت ۱۷:۱-۸ و متون موازی)، اهمیت او را نشان می‌دهد.

Y او موجب توبه دل‌ها می‌شود تا راه را برای ظهور ملکوت آماده سازد.
Z «زدن سرزمین (یعنی یهودا) به لعنت» یعنی نابودی کامل و قلع و قمع.